

Fra: Thorkild Ingvor Arrild Sørensen [<mailto:thorkild.ingvor.arrild.soerensen@regionh.dk>]

Sendt: 27. februar 2017 23:47

Til: Sherie Del Prado Falding Sørensen <Sherie.Falding@ft.dk>

Emne: Re: SV: Forslag til Lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Folketingets Uddannelses- og Forskningsudvalg

Mange tak for nedenstående tilbagemelding. Jeg har fået svar fra ministeren, som jeg går ud fra også er sendt til udvalget, og her følger til udvalgets orientering mit svar til ministeren:

Kære Søren Pind

Mange tak for hurtigt og grundigt svar på mine bemærkninger til lovforslaget. Det glæder mig naturligvis at det overvejes at inddrage den private forskning i lovens område. Jeg tillader mig hermed at følge op på dine svar på de to andre forhold med følgende yderligere bemærkninger:

Jeg er helt med på de fremførte argumenter om ansvarlig forskningspraksis, men med baggrund i mit mangeårige kendskab til forskningsverdenen deler jeg ikke den tilgrundliggende optimisme, jeg læser i dit svar om institutionernes og miljøernes klarsyn med hensyn til placering af ansvaret for uredelighed begået af nogle deltagere i et forskningsprojekt overfor de øvrige deltageres ansvar. Jeg minder om, at der skulle en Landsretsdømme til at skære igennem i den tidligere Bente Klarlund Pedersen sag, og selv den kunne ikke afholde fremtrædende kolleger fra at mene at hun alligevel burde kendes uredelig. Jeg kan samtidigt pege på, at der i endnu grovere tilfælde i udlandet end den aktuelle med Milena Penkowa, har været enighed om pure frifindelse af samarbejdspartnerne og medforfatterne. Det er mit indtryk af netop spørgsmålet om medansvar er et juridisk meget vanskeligt og selvfølgelig kritisk spørgsmål, som bestemt ikke kan overlades til forskningsinstitutioner og -miljøerne, der ikke er skolede i håndtering sådanne spørgsmål. Jeg er ikke i tvivl om, at det vil være yderst nyttigt at have dette forhold eksplicit præciseret, når de konkrete vurderinger skal foretages.

Med hensyn til de helt unge og/eller uerfarne forskere, finder jeg det ikke relevant at forsøge at lade loven gælde alene for personer, der i henhold til de anførte kriterier er 'forskere' ud fra deres forskningserfaring. Det må være den konkrete forskningsaktivitet, der er lovens område, og hvis unge uerfarne personer i deres forskning fuser skal de selvfølgelig kunne stilles til regnskab herfor uanset niveauet i deres forskningserfaring.

Dette sidste forhold er faktisk tæt knyttet til det forrige om det mulige medansvar. Hvis en ung, uerfaren forsker fuser, bliver det til et spørgsmål om lederen af forskningsmiljøet kan stilles til regnskab herfor, hvis det ikke bliver opdaget og forhindret i tide. Helt i overensstemmelse med ovenstående giver det ikke mening at denne leder risikere den ødelæggende dom for uredelighed ved at have haft tillid til den unge forsker og derfor overset svindlen. Man kan selvfølgelig forestille sig at lederen påstås at have udvist grov uagtsomhed ved at have overset den unges svindel, og derfor skal kunne erklæres uredelig. Som jeg ser det vil dette kun være relevant, hvis lederen faktisk har fået mistanke om den unges svindel og valgt at se igennem fingre med den. Under alle omstændigheder bør det ikke kunne friholde den unge forsker, som har fuset.

Vi er helt enige om formålet med loven, og jeg håber at ovenstående kan bidrage til en endnu bedre lov. Jeg orienterer Uddannelses- og Forskningsudvalget om dette svar.

Best wishes

Thorkild (IA Sørensen)

TSOE0005@regionh.dk

M [+45 2348 5071](tel:+4523485071)

Website

From my iPad